

Erupcja

Direcció: Pete Ohs **Guió:** Pete Ohs, Charli XCX, Lena Gora, Jeremy O. Harris, Will Madden **Països:** EUA, Polònia **Durada:** 71 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama romàntic
Interpretació: Charli XCX, Lena Gora, Jeremy O. Harris, Will Madden... **Música:** Isabella Summers, Charles Watson **Fotografia:** Pete Ohs **Distribuïdora:** Elástica Films **Estrena a Espanya:** 26/08/2026
Pendent de qualificació
Doblada en espanyol / Versió original en anglès i polonès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Unes vacances romàntiques es torcen quan una erupció volcànica deixa la Bethany i el seu futur promès, en Rob, a Varsòvia, Polònia. La Bethany pren l'explosiu esdeveniment natural com un senyal per desfer-se del seu equipatge, retrobar-se amb la seva amiga de la infància Nel i recórrer *lofts*, clubs i carrerons, mentre s'enreda en una xarxa emocional que desafia el seu propi sentit de si mateixa. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Entre la nostàlgia i les emocions que mai no acaben d'esclatar

Pete Ohs transforma un aparent drama romàntic en una reflexió sobre la nostàlgia i la impossibilitat de tornar a la persona que alguna vegada vam ser.

Des del títol, ***Erupcja*** sembla prometre una història dominada per emocions volcàniques. La imatge de la lava, les muntanyes en activitat i les constants referències a les erupcions suggereixen un romanç disposat a convertir cada sentiment en un esdeveniment extraordinari. Tanmateix, Pete Ohs utilitza aquesta expectativa per construir exactament el contrari: una pel·lícula on els grans esclats mai no arriben i on les transformacions més importants ocorren en silenci.

La història segueix la Bethany i el Rob durant un viatge a Varsòvia que a poc a poc deixa de pertànyer-los com a parella. El retrobament de la Bethany amb la Nel, una figura del seu passat, desplaça el centre del relat cap a una pregunta molt més complexa que la d'un simple triangle amorós. El que la pel·lícula posa en escena no és únicament el desig de recuperar algú, sinó la necessitat de retrobar-se amb una versió d'un mateix que semblava haver-se quedat atrapada en un altre moment de la vida.

Aquí rau la virtut més gran d'***Erupcja***. La nostàlgia deixa d'entendre's com un sentiment dirigit cap a una altra persona per convertir-se en una recerca profundament individual. El passat apareix menys com un lloc on tornar que com una construcció emocional que embellim amb el temps, oblidant que els que vam ser llavors ja no existeixen de la mateixa manera.

Pete Ohs desenvolupa aquesta idea des d'una posada en escena deliberadament continguda. Filmada amb un esperit proper al cinema independent i construïda mitjançant un procés col·laboratiu amb el seu elenc, la pel·lícula privilegia els recorreguts per la ciutat, les converses quotidianes i els silencis sobre qualsevol gir dramàtic. La càmera observa abans que explicar, permetent que els vincles canviïn de manera gairebé imperceptible mentre els personatges descobreixen allò que són incapaços d'expressar amb paraules.

Varsòvia també té un paper essencial dins d'aquesta cerca. Lluny d'esdevenir una simple postal turística, la ciutat funciona com un espai suspès entre la memòria i el present. Els seus carrers, departaments, cafeteries i estacions de metro acompanyen el trànsit emocional dels personatges, reforçant la sensació que el viatge mai no va consistir únicament a canviar de lloc, sinó a enfrontar-se a allò que quedava sense resoldre.

La metàfora del volcà acaba revelant el veritable cor de la pel·lícula. Ohs no suggereix que l'univers respongui als nostres conflictes sentimentals; per contra, recorda que la naturalesa roman completament indiferent a ells. Són els personatges els qui insisteixen a atorgar dimensions èpiques a experiències profundament humanes, projectant sobre el món exterior emocions que, en realitat, pertanyen únicament al seu interior.

En aquesta renúncia al melodrama rau bona part de la identitat d'***Erupcja***. La pel·lícula no busca respostes definitives ni moments de catarsi, sinó capturar aquest instant ambigu en el qual comprenem que créixer també implica deixar de perseguir versions idealitzades del passat. Més que parlar d'un amor perdut, Pete Ohs filma el procés lent d'acceptar que cap persona, cap lloc i cap etapa de la vida romanen intactes esperant el nostre retorn.

Marco Vargas - cinenfasis.com